

CYGAŃSKI (10) ai

a jasne.

sg m N cygański (1). ◇ D cygański(e)mu (1). ◇ I cygańskim (3). ◇ f N cygańską (3). ◇ I cygańską (1). ◇ pl N subst cygański(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XIX w.

1. *Przymiotnik od „Cygan” ‘członek plemienia’ (8) : Napierwey fie rodzaj Cygáńłki v nas y w Niemcech vkazał/ lud proznuiący/ chytry/ táiemny/ plugáwy/ dziki czarny/ wiáry áni polthánowienia niemáiąc *BielKron* 261v; *RejZwierc* 185v; A zaż ten/ co fię o błádzącego brátá łtára/ onego piekielną hydrą názywa y niedźwiadkiem? á zaż leśną y dżiką beſtyą y niemotą? azaż Słáłkim y Cygáńłkim miełzańcem *CzechEp* 96, 63, 126; *CzechEpPOrz* *3v; Więc też Chiromantia, prácticá Cygáńłka/ Właściwa zaboboná zda mi fię Pogáńłka. *KlonWor* 7; Zabáwy Cygáńłkie. *KlonWor* 7 marg.*

2. *Krętacki, oszukańczy (2) : Nie przywodź ludzi ná to/ łwoim łłowem płonym/ Y namowá Cygáńłką/ łumnieniem przeltronym/ Zeby przyłtáli ná fałsz z wymá łwoią znáczną *KlonWor* 67, 68.*

MM